

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

اعلامیه سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ادامه دهندگان)

"باز هم پویندگان و ادامه دهندگان

در امتداد زمان"

حدود بیش از سه دهه قبل از امروز، کشور عزیز ما افغانستان در نتیجه آفت تجاوز سوسیال امپریالیسم غارتگر، مضاف بر اجحاف ستم پروردگان ستمبارۀ بومی، درگیر بحرانی مزمن و تباہ کن گردید و دشمن متجاوز برای گسترش طاعون استعمار در سرزمین ما، از اعمال هیچ عمل غیر انسانی اِباء نکرد. در مقابل، مردم میهن ما نیز در یک نبرد نابرابر از جان مایه گذاشته و با نثار خون هزاران هزار شهید گلگون کفن، موج خون برپا نمودند و با جهش و طغیان امواج خون خویش سوسیال امپریالیسم متجاوز را در شکنج خشمآگین گرداب خون خود تکه تکه ساخته و ننگ تاریخ را بر پیشانی حک کردند.

این رزم سترگ مردم که توسط کلیه گروهها، طبقات و اقشار ضد استعمارگر شوروی به پیش برده شد به شکل گردانهای مختلف این نیروها منجر شد که هرکدام متناسب با سرشت و مواضع طبقاتی و ملی شان نقشی در آن ایفا کردند و بعضی ها مجری جنایاتی دیگر و زمینه ساز حضور اشغالگرانی دیگر شدند که مردم ما هم اکنون نیز در عذاب آن گرفتاراند.

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) نیز در بحبوحه مقاومت ضد سوسیال امپریالیسم به پاسخ نیاز مبرم پیشرو ترین طبقه رزمندۀ اجتماعی در پرتو ایدئولوژی پیشرو عصر و بر مبنای ضرورت عینی جامعه به وجود آمد. "ساما" توسط جمعی از "پویندگان" طریقت آزادی در "مرکز" خیزش و نه در "محیط و حاشیه" بنیان گذاشته شد و علیه هرگونه استعمار، ارتجاع و ستم، شیپور رزم نواخت. طبیعی است که چنین نبردی نا برابر است و

بیکارگرانی شجاع، آگاه، با ایمان، آرمانگرا، ایثارگر، صبور، عملورز و... میتوانند بارسنگین آنرا بردوش کشند. بنیاد گذاران "ساما" و همراهانشان، به طور کلی از همین سرشت بودند که با قامت افراشته درتحقق آرمان شان دروازه های تاریخ را عبور کردند و هم اکنون عده زیادی از آنها درزمره قافله سالاران شهدای پاکباز راه آزادی و انقلاب قرار دارند که ما "هژدهم جوزا"، روز شهادت مجید بزرگ را به یاد و تداوم راه شان همه ساله تجلیل می کنیم. بیگمان، مبارزانی از همان سرشت ویژه و دارای همان خصایل می توانند "ادامه دهندگان" راستین راه همچو "پویندگانی" پاکبازگردند. پُر واضح است که دراین راهنوردی طولانی، سهمگین و خطر ناک که راهش دشوارگذراست و گذر گاهش خرائین و پُرمخاطره، و دشمنان طبقاتی و ملی نیز از یمین و یسار برآن حمله ور، قافله سالارانی به خون میغلتنند، رهروانی ازپا درمی آیند، عده ای بی ایمان می شوند و ترک اردوگاه می کنند؛ و گاهی ره نیز به خطا می برند. و چه بسا که اندک کسانی تسلیم دشمن شوند.

"ادامه دهندگان" راستین آنهایی اند که درفش پیشکسوتان به خون خفته شانرا برزمین نگذارند و از ایدئولوژی و آرمان به حق شان دلیرانه دفاع کنند و راه درست ترسیم شده توسط "پویندگان" را پیگیرانه ادامه دهند و تداوم راه خطا را سد و مانع شوند. آنانی که هیچ قرابت فکری و عملی با آرمان و ایدئولوژی "ساما" ندارند؛ ولی ازنام پُرافتخار "ساما"، مجید و سایرشهدای گرانسنگش به مثابه سنگ ترازوی معاملات کثیف و سود جویانه شان استفاده می کنند، جفا کاران ستمگری هستند که گناه عظیمی را مرتکب می شوند و تداوم این گناه جرم نا بخشودنی به حساب می آید.

باری درجریان مقاومت مسلحانه ضد تجاوز شوروی تومور خبیثه تسلیم طلبی و دُمَل چرکین لیبرالیسم و ایدئولوژی زدائی می خواستند بر بیکر سازمان جا خوش کنند و از قامت استوار رزمنده "ساما" به ضد ستم و تجاوز، تنی خمیده و سازشکاربا متجاوزان و ستمگران بسازند؛ ولی "ادامه دهندگانی" آگاه، مؤمن و مدبر، باورمند و استوار به پیشتازی شهید "رهبر" درعملیاتی سنجیده و معقول طی یک پروسه ای که نقطه عطفش کنفرانس سرتاسری سوم قوس ۱۳۶۲ ش و به تعقیب آن عملیات پیروز مند "پا مرگ یا آزادی" بود، آن آفات را از بیکر سازمان دفع کردند و "ادامه دهندگان" کماکان طریقت درست "پویندگان" برگزیدند.

ولی سازمان رزمنده ما بار دیگر ازشهادت جانکاه "رهبر" ضربات و تکانهای شدیدی را متحمل شد. هنوز از پس لرزه های این تکانها آرام نشده بودیم که درگیر و دار دگردیسی های پُرشتاب پس ازسقوط سوسیال امپریالیسم شوروی، باز دراکتوبر ۲۰۰۱ م تجاوزی دیگر؛ اینبار نه توسط یک کشور متجاوز، بلکه توسط چهل و شش کشورمتجاوز با گسیل بیش از صد و پنجاه هزار نیروی تا دندان مسلح، به جلو داری سردمدار ترور و تجاوز، امپریالیسم خون آشام امریکا، به همدستی ارتجاع بومی به کشور ما صورت گرفت که درنتیجه میهن ما امروز در اشغال کامل امپریالیسم امریکا و متحدین آنست. هم اکنون امپریالیستها با حاکمیت دستنشانده مستعمراتی شان - که ترکیبی از جنایت کاران سه رژیم گذشته و مثنی از تکنوکراتهای مزدور غرب است - در کشور ما بیداد می کنند و ضمن کشتار مردم، چپاول و غارت هستی ما، بر آنند تا سر زمین تسخیرناپذیرما را به لشکرگاه دائمی اجانب مبدل سازند. دراین حال که با وضاحت دریک طرف تضاد عمده امپریالیسم و ارتجاع و در طرف دیگر خلق مظلوم ما قرار دارد، چه نفرت انگیز است که برخی مدعیان کاذب روشنفکری و مبارزان پارینه، به جای اینکه با تجاوز و زمینه سازانش مخالفت کنند، همنوا با تجاوزگران خونریز و ویرانگر، ترویج حاکمیت جواسیس، جنگ سالاران و قاچاقبران، تعمیم فساد همه جانبه و دامن زدن به فقر، تشنج و انتحار، و قتل بیگناهان درکشور ما را استقرار دموکراسی، بازسازی و تأمین صلح می خوانند. این قماش می خواهند با تعویض نامأنوس

ترمیولوژی ها و هکذا به کاربرد ناهنجر اصطلاح "جامعه جهانی" و "سرمایه جهانی" به جای "امپریالیسم"، ماهیت متجاوز، ارتجاعی، ویرانگر، خونریز، غارتگر و... امپریالیسم را که روزمره به هزاران بار تبارز آنرا جهان به چشم خود شاهد است، دگرگونه بنمایاند و خاک برچشم مردم می زنند تا خود از قیل آن به آب و نانی برسند.

"ساما" نیز که جزء لاینفکی از جامعه و کشور خود است و با سرشت انقلابی و ضد امپریالیستی وضد ارتجاعی خود در اردوگاه مردم اقامت گزیده و بیش از سی سال را در محاصره امپریالیسم و ارتجاع و مقاومت علیه شان گذشتانده است، خواهی خواهی از این حوادث طوفانی گردی بر دامنش می نشیند. به قول بنیان گزار فلسفه علمی "در اردوگاهی که تحت محاصره است، مقاومتی که بیش از حد به طول بینجامد، فی نفسه روحیه ها را تضعیف خواهد کرد. چنین مقاومتی درد و مشقت و خستگی و بیماری فراوانی را به همراه خواهد داشت. در چنین موقعیتی نه خطر حاد که 'موجد آبدیگی است، بلکه خطر 'مزمَن که ویرانگر است حضور دایمی دارد".

آری! همین محاصره و مقاومت بیش از حد و درد و مشقت ها، رنج آوارگی و فقر، داغ شکنجه و حرمان و خستگی و بیماری های فراوان ناشی از آن برخی را ازپا در می آورد و توان ادامه راه را از آنها می گیرد. از همین راهیان خسته و رنجکشیده و باقی مانده های هجرت دیده، فقر کشیده و عقده نئی است که دشمن می تواند نماد سجد و تسلیم بسازد و امتداد همین خطر مزمَن و ویرانگر است که گاهی تا ستاد فرماندهی اردوگاه مقاومت رخنه می کند. درسازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) می رفت تا این خطر آنرا از سر به فساد و نابودی بکشاند. این بار بقایای مرکزیت غیر قانونی که مدتهاست از نظر تشکیلاتی بی صلاحیت شده اند، دامنشان را تا توانستند آلوده ساختند و با سفسطه تئوری "تج امپریالیسم با فئودالیسم و عمده ساختن دموکراسی در شرایط اشغال" و رقابت با گروه های منحرف چپ نمای "ان جی او باز" و "مدال گیر" به گنداب تسلیم طلبی ملی و طبقاتی درغلندند؛ و در جرگه ماه دلو ۱۳۸۹ ش خود، که خلاف تمام موازین تشکیلاتی پذیرفته شده "ساما" و درغیاب نمایندگان فکری سازمان، به رسم جرگه های حاکمیت مستعمراتی و احزاب ارتجاعی، با حضور عده ای از عناصر فاقد صلاحیت دایر شده بود، صف خود را از صف ساما و شهیدایش و از تاریخ و ایدئولوژی سازمان جدا کردند.

ولی به مصداق اینکه "روندگان طریقت رهی بلا سپرند"، کادرها و فعالان "ساما" که تاحال به خاطر نجات عده ای نیالوده از این ورطه، مدارا جویانه عمل کرده بودند دیگر کار را یکسره دیدند و نهایتاً برای جلوگیری از انحلال سازمان به تدویر "کنفرانس کادرها و فعالین سازمان آزادیبخش مردم افغانستان" (ساما) در هژدهم ثور ۱۳۹۰ ش اقدام نموده و ضمن تحلیل، تجزیه و نفی کامل انحرافات، مکرراً بر تداوم راه شهداء تا رسیدن به آرمان والای شان تعهد بستند و با انسجام بهتر خود و صفوف پاکباز سازمان چون سدی آهنین در مقابل پلورالیسم تشکیلاتی و انحلال قرار گرفتند. "کنفرانس کادرها و فعالین ساما" که کنفرانس "احیاء و تداوم ساما" نام گرفت برای تفکیک سازمان از تسلیم طلبانی که احياناً جهت معاملات شان بخواهند نام سازمان را یدک بکشند، مشخصه "ادامه دهندگان" را بر خود می افزاید.

کنفرانس احیاء و تداوم هژدهم ثور ۱۳۹۰ ش نیز چون کنفرانس سرتاسری سوم قوس ۱۳۶۲ ش نقطه عطف دیگری است در سازمان که به انحرافات تسلیم طلبانه، ایدئولوژی زدایانه، انحلال طلبانه و سنتریستی مهربان زده و در پرتو ایدئولوژی دوران ساز عصر، بر تحقق وظایف برنامه نئی خود یعنی تحقق آرمان شهدای بزرگ سازمان، "مجید"، "رهبر" و دیگران تأکید کرد. "کنفرانس احیاء و تداوم" از کلیه رفقای سامائی که تا حال زیر

گرد و غبار انحرافات فوق روحیه شان را نباخته اند، رفیقانه می خواهد که سنگر مبارزات شانرا خالی نگذارند و دست در دست هم، چون تنی واحد و "ادامه دهندگانی" استوار علیه تجاوز، امپریالیسم، ارتجاع، اپورتونیسیم و تسلیم طلبی ملی و طبقاتی به مبارزه شان در سامای واحد زیر هدایت رهبری رزمنده منتخب کنفرانس "احیاء و تداوم" ادامه دهند.

با عشق به آزادی

با ایمان به انقلاب

با اتکاء بر توده

یامرگ یا پیروزی

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ادامه دهندگان)

جوزای ۱۳۹۰ ش